

РЕШЕНИЕ

№ 23640

гр. София, 09.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав, в
публично заседание на 01.07.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ваня Стоянова

при участието на секретаря Лилия Благоева, като разглежда дело номер **5959** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс(АПК) и във вр.с чл. 76б, ал. 1 т. 2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) и с чл. 84, ал. 2 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на О. П. К., гражданин на Н., ЛНЧ [ЕГН], принудително настанен в СДВПЧ - Б. чрез адвокат Т. Л., със съдебен адрес [населено място], [улица], срещу Решение № 14 - ОК от 29. 05.2025г. на Интервюиращ орган на ДАБ при МС на Република България, с което на О. П. К., [дата на раждане] , гражданин на Н., с ЛНЧ [ЕГН] не се допуска последваща молба с рег. № УП 20180/12.05.2025г. на ДАБ - МС до производство за предоставяне на международна закрила. В жалбата се сочи, че атакуваното решение е незаконосъобразно поради съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на материалния закон, тъй като са налице предпоставките за допускане на последваща молба в производството за предоставяне на международна закрила.

Счита, че административния орган, с оглед на изложеното в жалбата и на новите обстоятелства относно страната на произход, следва да събере допълнителни доказателства, които да обсъди и да прецени, как евентуално връщане до страната на произход би се отразило на кандидата и дали отказа от предоставяне на международна закрила няма да засегне и/или да наруши негови основни права, гарантирани в ЕКЗПЧОС, вр. чл. 9, ал.1 от ЗУБ. Оценяването на молбата за международна закрила следва да бъде извършено за всеки отделен случай, като се вземат предвид всички относими факти, свързани с държавата на произход в момента на вземането на решението по молбата, включително законите и подзаконовите актове на държавата на произход, както и начинът на тяхното прилагане. Актуалните данни за страната по произход не са обсъдени от

органа в оспореното решение. Личното положение на кандидата, вкл. произходът му от Н., както и етническата принадлежност: християнин - католик, следва да бъде обсъдено в контекста на актуалната информация за страната по произход.

Иска се отмяна на оспореното решение и връщане на преписката на адм. орган за ново произнасяне по последващата молба за международна закрила.

В съдебно заседание О. П. К., се явява лично и с адвокат Т. Л., като моли да бъде уважена жалбата по изложените в нея съображения. Сочи, че основния аргумент за допускане на последваща молба е запазване целостта на семейството.

Ответната страна – Интервюиращ орган при ДАБ на МС, се представлява от главен юрисконсулт П., която оспорва жалбата. Счита, че решението е мотивирано и правилно, тъй като интервюиращият орган правилно е преценил, че жалбоподателя не отговаря на изискванията за допускане на следваща молба, тъй като в молбата не са представени нови факти и обстоятелства, касаещи чужденеца и държавата по произход. Няма промени в държавата по произход и в неговата бежанска история. Това е седма по ред последваща молба.

Административен съд София-град, Първо отделение, 4 състав, като обсъди доказателствата по делото, доводите и възраженията на страните, извърши дължимата служебна проверка на оспорения акт, от фактическа страна приема следното:

За първи път чужденецът е подал молба за закрила с вх. № РД 09 – 1751/26. 11. 2018 г. до РПЦ – С.. Личните данни на чужденеца са О. П. К., от мъжки пол, роден на 01. 10. 1975 г. в [населено място], Н., гражданин на Н., ишан по народност, християнин –католик, женен, ЛНЧ [ЕГН]. С Решение № 1299/26.02.2019 г., издадено от председателя на ДАБ при МС, на чуждия гражданин е отказано предоставянето на статут на бежанец и на хуманитарен статут. В законоустановения 14-дневен срок чужденецът е обжалвал административния акт пред АССГ. С Решение № 6451/01.11.2019 г., постановено по адм. дело № 4941/2019 г., Първо отделение, 12 състав е оставил в сила издаденото от председателя на ДАБ при МС решение. По подадена касационната жалба от кандидата за международна закрила Четвърто отделение на ВАС се е произнесъл с Решение № 8427/29.06.2020 г. по адм. дело № 480/2020 г., с което е оставил в сила първоинстанционното решение. За втори път на 22.07.2020 г. в ДАБ при МС чужденецът е подал молба с рег. № УП 20180 с искане за предоставяне на закрила. С Решение № 22- ОК/03.08.2020 г., издадено от интервюиращ орган към ДАБ при МС не е допусната молбата до производство за предоставяне на международна закрила. Решение № 6177 от 09.11.2020 г., постановено по адм. дело № 7946 отделение, 4 състав жалбата на нигерийския гражданин е отхвърлена, решението на съда е окончателно и не подлежи на касационно обжалване, трета по ред молба за закрила с рег. № УП 20180/17.09.21г. С Решение № 33-ОК/01.10.2021 г., интервюиращ орган към ДАБ при МС не е допуснал последващата молба до производството за предоставяне на международна закрила. С Решение № 7145 от 01.12.2021 г., постановено по адм. дело № 10264/2021 г., АССГ, Първо отделение, 21 състав е отхвърлил жалбата на О. П. К. срещу горепосоченото решение. По последваща молба с вх. № КП-4576/10.10.2022 г., интервюиращ орган на ДАБ при МС е взел Решение № 43-ОК/01.11.2024 г., с което молбата не е допусната до производството. Административния акт е обжалван пред АССГ. С Решение № 2623 от 18.04.2023 г., постановено по адм. дело № 10667 по описа за 2022 г. АССГ, Първо отделение, 69 състав е отменил Решение № 43-ОК/01.11.2022 г. на интервюиращ орган и е върнал преписката на административния орган за ново произнасяне по молбата за международна закрила. Съгласно чл. 76б, ал. 5 от ЗУБ на чужденеца е извършена регистрация в РПЦ - [населено място] и е подадена молба с вх. № ОК-13-272/16.05.2023 г. С Решение № 14493/05.10.2023 г., издадено от председателя на ДАБ при МС на чуждия гражданин е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут в

Република България. В законоустановения 14-дневен срок индивидуалния административен акт е обжалван пред АССГ. С Решение № 1366 от 29.02.2024 г., постановено по адм. дело № 10466/2023 г. АССГ, Първо отделение, 11 състав е отхвърлил като неоснователна жалбата на нигерийския гражданин. С решение № 6241/21.05.2024 г. по адм. дело № 3528/2024 г., ВАС, Трето отделение е оставил в сила първоинстанционното решение. Във връзка с подадена от чуждия гражданин поредна молба за международна закрила с рег. № 20180 на 04.09.2024 г. е издадено Решение № 28-ОК/24.09.2024 г., с което на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ интервюиращ орган към ДАБ при МС не е допуснал молбата до производство за предоставяне на международна закрила. С Решение № 27810 от 19.12.2024 г., постановено по адм. дело № 10980/2024 г., АССГ, първо отделение, 43 състав е отхвърлил жалбата на нигерийския гражданин срещу издадения индивидуален административен акт. По подадена от чужденеца шеста по ред молба с рег. № УП 20180 на 30.01.2025 г. в ДАБ при МС е издадено Решение № 6-ОК/14.02.2025 г., с което интервюиращият орган не е допуснал последващата молба. С Решение № 14151 от 24.04.2025 г., постановено по адм. дело № 20257010702971/2025 г. е отхвърлена жалбата на нигерийския гражданин. С настоящата седма по ред молба О. П. К. е направил отново искане до председателя на ДАБ при МС за предоставяне на международна закрила в Република България. В изпълнение на разпоредбите на Процедурната директива и на ЗУБ, със съобщение с рег. № УП 20180 от 12.05.2025 г., чуждият гражданин лично е уведомен на разбираем за него английски език за срока, в който може да представи писмени доказателства, които да бъдат взети предвид при провеждането на предварителната процедура по допустимост. До момента на произнасяне на адм. орган, в ДАБ при МС не са постъпили каквито и да било писмени документи от чужденеца. Адм. орган е приел, че с последната молба О. П. К. не изразява конкретни мотиви, свързани с опасения от евентуално завръщане в държавата си по произход, относими към изискванията на Закона за убежището и бежанците. В молбата си, кандидатът за международна закрила не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Нигерийският гражданин не е представил и каквито и да било доказателства, не е направил каквито и да било твърдения, освен посоченото от него желание за предоставяне на международна закрила. Единствено в подадената настояща молба за международна закрила е заявил, че „не желае да се завърне в държавата си по произход, тъй като обстоятелствата в страната му са се влошили. Поради обстановката в държавата му, евентуалното му завръщане ще застраши пряко неговите неотменими права, като право на живот и свобода и ще бъде изложен на риск от тежки посегателства."

Жалбоподателят е уведомен със съобщение за начина и реда на провеждане на предварителната процедура по допустимост на последваща молба за закрила, като в указания 3 дневен срок не са представени нови писмени доказателства. Приложение към съобщението са указанията относно реда за подаване на международна закрила, за процедурата, която ще се следва, за правата и задълженията на чужденците подали молба за закрила в РБългария, на разбираем от чужденеца език.

Актът е произнесен след като е съобразено, че жалбоподателят не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение.

Със заповед № ЦУ-РД05-77 от 05.02.2025г. на председателя на ДАБ-МС, И. М. е определена за интервюиращ орган (л. 23).

С обжалваното в настоящото производство решение № 14 - ОК от 29. 05.2025г. на ДАБ при МС на Република България, не се допуска на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците, последваща молба оспорващия с рег. № УП 20180/12.05.2025г. на ДАБ - МС до производство за предоставяне на международна закрила.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи: Жалбата е подадена от надлежна страна, в преклузивния срок по чл.84, ал. 2 ЗУБ и е процесуално допустима.

По същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Процесната молба с рег. № УП 20180/12.05.2025г. на ДАБ - МС е последваща по смисъла на § 1, т.6 от ДР на ЗУБ, съгласно която разпоредба "последваща молба" е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение за отхвърляне на молбата.

С разпоредбите на чл. 76а – чл. 76в ЗУБ са транспонирани приложимите за последващи молби изисквания на чл. 40 – чл. 42 от Директива 2013/32/ЕС. Предназначението на тази специална процедура съгласно чл. 76а ЗУБ е преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последващата молба за международна закрила да се прецени нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2, ЗУБ, изискваща подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, да се преценява по реда на глава шеста, раздел III.

Гореизложената национална уредба е изцяло синхронизирана с европейската. По силата на чл. 33, ал. 1 от Директива 2013/32/ЕС от държавите-членки не се изисква да разглеждат дали кандидатът за международна закрила отговаря на условията за признаването ѝ, като молбата се счита за недопустима съгласно същия член. С чл. 33, ал. 2, б."а" – "д" от Директива 2013/32/ЕС държавите-членки са ограничени да приемат, че една подадена молба за международна закрила е недопустима само в изчерпателно посочените в нея случаи. Такава е хипотезата по чл. 33, ал. 2, б."г" от Директива 2013/32/ЕС, който изрично определя като недопустима подадена последваща молба, когато не са се появили или не са представени от кандидата нови елементи или факти, свързани с разглеждане на това дали лицето отговаря на условията за предоставянето на международна закрила по Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и Съвета от 13 декември 2011 г. относно стандарти за определяне на гражданите на трети държави или лица без гражданство, на които е предоставена международна закрила за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила. В тази връзка, настоящия състав счита, че изискванията на националната и европейска уредба не са нарушени в случая в степен, обуславящи отмяната на оспореното Решение № 14 - ОК от 29. 05.2025г. г., което е издадено от компетентен орган, надлежно определен по реда на чл.48, ал. 1, т. 10 ЗУБ - интервюиращ орган на ДАБ, явяващ се национален решаващ орган по чл. 2, б. "б" от Директива 2013/32/ЕС, овластен с правомощието по чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ след предварителното разглеждане на допустимостта на последващата молба с рег. № УП 20180/12.05.2025г). на ДАБ - МС г. на О. П. К., гражданин на Н., да не я допусне до производството за предоставяне на международна закрила. Спазен е срокът по чл. 76б, ал. 1 ЗУБ.

Разпоредбата на чл. 76а ЗУБ дава възможност за преценка, предвид чл. 13, ал. 2 ЗУБ, на подадена последваща молба за международна закрила, с оглед евентуалното ѝ недопускане до разглеждане в ново административно производство, ако с тази молба търсещият закрила не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Преценката за наличието на основанията по чл. 13, ал. 2 ЗУБ е предоставена на съответния компетентен административен орган.

Настоящият състав на съда преценява, че интервюиращият орган е спазил

изискването за законосъобразност на оспореното решение. В последващата молба за международна закрила О. П. К. не е посочил никакви нови факти и обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход.

Интервюиращ орган при ДАБ към МС е обсъдил молбата подадена от страна на търсещия закрила, като е приел, че последния не е представил и каквито и да било доказателства и не е направил каквито и да било твърдения, освен посоченото от него желание за предоставяне на международна закрила.

За пълнота на изложеното и относно твърдението от оспорващата страна в съдебно заседание, че са подадени молби за международна закрила от дъщерите на оспорващия О. П. Ф. и О. П. Н. следва да се има предвид, че на настоящия съдебен състав е служебно известно, че по молбата на О. П. Ф., АССГ по адм. дело № 9513/24г. е отхвърлена жалбата срещу решение на председателя на ДАБ, като в момента на произнасяне на настоящия съдебен акт, делото е във ВАС по жалба срещу решението на АССГ, образувано е адм. дело № 474/2025г. в касационната инстанция, като на 19.05.2025г. е обявено за решаване, но към момента няма постановен съдебен акт. По жалбата на О. П. Н. срещу решението на председателя на ДАБ, с което е отказана международна закрила, АССГ с решение по адм. дело № 9554/2024г. е отхвърлил жалбата срещу решението на председателя на ДАБ. Депозирани са касационна жалба и е образувано адм. дело № 475/2025г. във ВАС, насрочено за 16.10.2025г.

От събраните по настоящото дело доказателства е видно, че Интервюиращият орган на ДАБ е анализирал заявените факти в молбата за международна закрила рег. № УП 20180 от 12.05.2025г. на оспорващия, като е приел, че с подадената молба, не може да се установи, че има промяна в личното му положение и в държавата му по произход. Съдът намира за основателен извода на административния орган, че жалбоподателят не се позовава на нови обстоятелства, които биха могли да бъдат от съществено значение за личното му положение и или относно държавата му по произход. Ето защо не са налице нови обстоятелства, които по себе си, не могат да са достатъчно основание, за да се приеме, че са от съществено значение за личното положение на жалбоподателя, поради което не може да се направи извод за наличието на предпоставките на чл. 13, ал. 2 ЗУБ.

Приложена е и обсъдена актуална Справка № МД-02-259 от 16.05. 2025г. относно Федерална Република Н., според която не са налице данни за съществена промяна в актуалната политическа и икономическа обстановка в Н., в сравнение през периодите, в които са издавани предходни административни актове по молби за международна закрила. Следователно дори и да има данни за инциденти във връзка със сигурността, няма данни, че насилието във Федерална Република Н. е безогледно и повсеместно на цялата територията на страна, респ. достигнало такова високо ниво, че да съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна или регион, поради самия факт на присъствието си на тяхна територия, се излага на реална опасност да претърпи посочените в чл. 15, б. "в" от Квалификационната директива заплахи. Съгласно пълзящата скала, посочена в т. 39 от Решение на СЕС по дело С-465/07, в колкото по-голяма степен молителят успее да докаже, че е конкретно повлиян от фактори, имащи пряко отношение към личното му положение, толкова по-слаба ще трябва да е степента на безогледно насилие за него, която се изисква за предоставяне на хуманитарен статут.

Настоящият състав следва да отбележи, че процедурата по последващи молби съгласно Закона за убежището и бежанците не е средство за незачитане на силата на пресъдено нещо на предходни съдебни решения, установяващи, че жалбоподателят не е лице, на което следва да бъде предоставена международна закрила в Република България. ЗУБ предоставя на

чужденеца субективно право да подаде последваща молба за закрила, в случай че според своите възприятия и разбирания, същият счита, че е настъпила промяна в личното му положение или в ситуацията на държавата му по произход, която промяна може да докаже с писмени доказателства. В случая това не е сторено.

Воден от изложеното, настоящият състав счита, че решение № 14 - ОК от 29. 05.2025г. на интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците е правилно и законосъобразно, жалбата на О. П. К., гражданин на Н. следва да се отхвърли като неоснователна.

С оглед изложеното, на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София-град, I отделение, 4 - ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на О. П. К., гражданин на Н., ЛНЧ [ЕГН], чрез адвокат Т. Л., със съдебен адрес [населено място], [улица] срещу Решение № 14 - ОК от 29. 05.2025г. на Интервюиращ орган на ДАБ при МС на Република България, с което последваща молба с рег. № УП 20180/12.05.2025г. на оспорвания не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ